

отъ Сливенъ, за да се види, какъ единъ и сжщъ въпросъ, по който очевидно е имало общо споразумѣние, е билъ прѣдставянъ нарочно въ различна до нѣйдѣ форма като една и сжща пѣсенъ съ другъ напѣвъ, за да не се мисли ужъ, че прощението произхожда отъ една и сжща ржка, отъ нѣкой тайно дѣйствуещъ комитетъ.

Ето прощението отъ Севлиево:

„До Негово Высочество

„Великій Везиръ Махмудъ Недимъ Паша.

„Ваше Высочество!

„Подписанитѣ българи, най-покорни подданници на Негово Императорско Величество нашыйтъ царь Султанъ Абд-улъ Азизъ Хана, идемъ чрѣзъ настоящето си смиренно да изявимъ голѣмата си радость, която чувствуваме отъ прочитаніето ца царскыйтъ ферманъ, съ който нашыйтъ милосгивъ Господарь исказа още веднаждъ прѣдъ свѣта, че не прави никаква разлика мѣжду вѣрнитѣ си подданници, отъ каквото вѣроисповѣданіе и да бждатъ.

„Ваше Высочество, сърдцата ни са обливатъ съ сълзы отъ благоговѣйно чувство, като виждамы, колко е великодушень Господарьтъ ни, и колко сж добры неговитѣ министри, чрѣзъ които излива намъ Высокитѣ си милости. Нъ съ свободата, която имамы за да откривамы болкитѣ си и нуждытъ си прѣдъ Ваше Высочество, ный са одързостяваме да Вы прѣдставимъ искренното си оцѣненіе и на днешнитѣ новы дарове исказани въ Высочайшийтъ Хатъ.

„Ваше Высочество, като живѣемъ почти петъстотинъ години подъ скиптрътъ на османскитѣ султани, непоколебимата подданническа вѣрность на българетѣ е ста-